

{numeration}

Як була собі лисичка, да й пішла раз до однієї баби добувати вогню; увійшла у хату да й каже: «Добрий день тобі, бабусю! Дай мені вогня». А баба тільки що вийняла із печі пиріжок із маком, солодкий, да й положила, щоб він прохолов;¹ а лисичка се і підглядала, да тільки що баба нахилилась

2

у піч, щоб достати вогня, то лисичка зараз ухватила пиріжок да і драла

3

з хати, да, біжучи, весь мак із його виїла, а туди сміття

4

наклала.

Прибігла на поле, аж там пасуть хлопці бичків. Вона і каже їм: «Ей, хлопці! Проміняйте мені бичка-третячка⁵ за маковий пиріжок». Тії погодилися; так вона їм говорить: «Смотріть же, ви не їжте зараз цього пиріжка, а тоді вже розломите, як я заведу бичка за могилку; а то ви його ні за що не розломите». Бачите вже — лисичка таки собі була розумна, що хотів кого да обманити. Тії хлопці так і зробили, а лисичка як зайшла за могилу, да зараз у ліс і повернула, щоб на дорозі не догнали; прийшла у ліс да і зробила

6

собі санки да й їде.

Коли йде вовчик: «Здорова була, лисичко-сестричко!» — «Здоров, вовчику-братику!» — «Де⁷ се ти узяти собі і бичка і санки?» — «Е! Зробила». — «Підвези ж і мене». — «Е, вовчику! Не можна». — «Мені хоч одну ніжку». — «Одну можна». Він і пожив, да од'їхавши небагато і просить, щоб ще одну поживить. «Не можна, братику! Боюсь, щоб ти саней не зламав». — «Ні, сестричко, не бійся!» — да і пожив другу ніжку. Тільки що од'їхали, як щось і тріснуло. «Бачиш, вовчику, вже і ламаєш санки». — «Ні, лисичко! Се у мене був орішо́к, так я розкусив». Да просить оп'ять, щоб і третю ногу поживить; лисичка і ту пустила, да тільки що оп'ять од'їхали, аж щось уже дужче⁸ тріснуло.

Лисичка закричала: «Ох, лишечко!

9

Ти ж мені, братику, зовсім зламаєш санки». — «Ні, лисичко, се я орішо́к розкусив». — «Дай же і мені, бачиш який, що сам їж, а мені і не даєш». — «Немає вже більше, а я б дав». Да і просить оп'ять, щоб пустила поживить і останню ногу. Лисичка і погодилась.

Так він тільки що пожив ногу, як санки зовсім розламались. Тоді вже лисичка так на його розсердилась, що і сама не знала що робила! А як отошло серце, вона і каже: «Іди ж, ледащо!¹⁰ Да нарубай дерева, щоб нам оп'ять ізробити санки; тільки рубавши кажи так: «Рубайся ж, дерево, і криве і праве». Він і пішов да й каже усе: «Рубайся ж, дерево,

усе пряме да пряме!» Нарубавши і приносить; лисичка увидала, що дерево не таке, як їй нужно, оп'ять розсердилась. «Ти, — говорить, — не казав, видно, так, як я тобі веліла!» — «Ні, я усе тее казав, що ти мені казала». — «Да чомусь¹¹ не таке рубалось? Ну, сиди ж ти тут, а я сама піду нарубаю», — да і пішла у ліс.

А вовк дивиться, що він сам остався; узяв да проїв у бичка дірку да виїв усе в середині, а напускав тудя горобців¹² да ще соломою заткнув, поставив бичка, а сам і втік.¹³

Аж лисичка прихо́дить, зробила санки да й сіла і стала поганять: «Гей, бичок-третячок!» Тільки він не везе. От вона встала, щоб поправить: може, що не так запряжено; да, не хочючи, одоткнула соломі, а оттуда так і сипнули горобці летіти. Вона уже тоді побачила, що бичок неживий; покинула його да й пішла.

Легла на дорозі, аж дивиться — їде мужик з рибою; вона і притворилась, що здохла. От мужик і говорить: «Во́зьму я оцю¹⁴ лисицю, обдеру да хоть шапку собі зошью». Узяв да і положив ззаді у воза. Вона замітила, що мужик не смотрить, стала ногами викидувать рибу з воза, а когда побачила, що навикідала уже багато, тихо-потихесеньку і сама злізла; сіла біля¹⁵ риби да і їсть собі, — коли біжить оп'ять той самий вовчик.

Побачивши, що вона їсть рибу, прибіг до їй да й каже: «Здорово була, лисичко-сестричко! Де се ти набрала стільки риби?» Вона каже: «Наловила, вовчику-братику!» А собі на думці: «Подожди, і я зроблю з тобою таку штуку, як і ти зо мною». — «Як же ти ловила?» — «Так, вовчику, уложила хвостик в ополонку,¹⁶ вожу тихенько да й кажу; ловися, рибка, мала і велика! Коли хочеш, то і ти піди, налови собі». Він побіг да зробив так, як казала лисичка. А лисичка стала за деревом да й дивиться; коли у вовчика зовсім хвостик примерз, вона тоді побігла в село да й кричить: «Ідіть, люди, вбивайте вовка!» Люди набігли з кольями да і убили його.

{/numeration} {spoiler title=Примечание}

(Id; вып. IV, № Ib).

Состав: Звери в санях у лисы (Андр, 158), Лиса крадет рыбу (Андр. 1), Волк у проруби

(Андр. 2).

{/spoiler}